

Forfatter: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete (1848-04-25)

Citation: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete: "BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete (1848-04-25)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 3. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000002.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Pastorinde Elisabeth (Lise) Grundtvig til Sønnen Svend.
Tirsdag d. 25de April 1848.*

Kjære Sven!

Den glæde vi alle havde ved at høre fra Dig var stor men dog var maaske Din gamle Moders Længsel herefter den største. Tak for Dit Brev Du kjære Søn, saavel som for hvad vi igjennem Johan hørte igaar, jeg skjændte paa J. i Løverdags; da jeg var oppe at see lidt til Mt : [Meta] og løb hjem for at faae et par Ord i hans Brev til Dig, som jeg meente kunde maaske glædet Dig at see lidt fra mig, og han havde da sændt det bort som ret gjorde mig ondt; see her har Du nu lidt som det falder; Alt gaaer nu her i Huset sin gamle vante Gang som Du nu kjænder og som Du jo for Tiden kalder kjedelig; at Fader og Johan ofte føler Dit Savn skulle jeg jo ikke gjøre dig storagtig af at sige, Din gamle Længselsfulde Moder vil jeg ikke tale om, Du veed nu nok hun er lidt Sær — jeg sidder nu her paa min kjære Svens Stoel ved Eders Bord (og har Dine Bøger samt øvrige Sager rundt om mig) med den Tanke hvor er nu min kjære Sven? hvordan mon han har det? det er et Spørgsmaal og et Ønske som idelig gjæntager sig hos mig, at Du kjære Barn vil besvare os det saa ofte det er Dig mueligt det veed jeg jo ogsaa, det første min Søn skriver igjen saa seer Fader vel ogsaa noget fra Dig, jeg veed det vil glæde ham, Du veed ikke hvor kjær en Søn Du er ham. —

Fra Meta som jeg nu er kommet fra, skal jeg da saa kjærlig hilse Dig! Feberen er næsten forbi, nogle Timer om Dagen kan hun være oppe, saa jeg tænker Du snart seer Brev fra Bojesen og hende. Johan som sidder her ligeoverfor og skriver vil nok fortælle hvad Nyt her er i Byen, endskjøndt I hos Eder veed det vel før og Sandfærdigere end her, i det heele lille Sven veed Du nok at jeg ikke er af de kompetente til at indlade mig i Sligt, dog veed Du ogsaa, imellem kan jeg ikke bare mig.

Hils nu ret hjertelig de kjære øvrige Venner jeg kjænder, som omgiver Dig, Majoren naturligviis ikke at forglemme. Gud ledsages. 4Eder Alle! Jeg var saa beklemt i disse Paaskedage især den første. — Hils! —

I*

Strax efter Dit Brev var kommet her igaar kom den kjære Vilh: Bl : for at lade os høre hvad han havde fra sin Fader som ret glædede os, vi har lovet hverandre saasnart vi hørte Noget fra Eder da at melde det til hinanden.

Hvor jeg dog nu i Dag kunde ønske at vide om Marschen er gaaet for sig i Gaar eller det er blevet til i Dag, her har vi megen Regn. — Naar jeg om Aftenen gaaer til Roe, eller vaagner om Natten, som ikke saa sjælden skeer, saa er Du mit kjære Barn min første Tanke, Gud ledsage og beskjærme Dig og Eder Alle, Han lade os samles med Glæde ! Din trofaste Fader hilser inderlig kjærlig, jeg indslutter mine Bønner med ham for vor kjære Søn.

Tante Jane og Tante Marie og lille Maria som i Dag er kommet hilser hjertelig. — Far vel ! Gud være med Dig Du kjære Sven ! Din trofaste Moder

E. Grundtvig.